

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๑๐๒/ว ๑๘๘๘

เรียน นายกษามหาวิทยาลัย อธิการบดี รองอธิการบดีทุกฝ่าย ผู้ช่วยอธิการบดีทุกท่าน คณะ สถาบัน
สำนัก กอง วิทยาเขต และหัวหน้าส่วนงานหรือเทียบเท่าในระดับคณะ
เพื่อโปรดทราบ

สค.

(นางสุกัญญา มณีเจริญ)

ผู้อำนวยการกองกลาง

๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งสำหรับพนักงานและข้าราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งสำหรับพนักงานและข้าราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) และ (๙) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พนักงานมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และข้อ ๓๕ วรรคหนึ่ง แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยที่เปลี่ยนสถานภาพมาจากลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และโดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งสำหรับพนักงานและข้าราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่อง ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งของพนักงานมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย และพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ และให้หมายความรวมถึงลูกจ้างประเภทต่าง ๆ ที่มีได้มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับ ที่กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้งไว้เป็นการเฉพาะ

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อ ๕ กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งของพนักงาน ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัย โดยไม่สอบสวนก็ได้มีดังนี้

๕.๑ พนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๕.๒ พนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวน หรือคณะกรรมการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

๕.๓ พนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัย ในกรณีไม่อุทิศเวลาให้กับการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ โดยขาดการปฏิบัติงานติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวัน และไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖ กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งของข้าราชการ ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัย โดยไม่สอบสวนก็ได้ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.อ. ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาอันเกิดจากการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(รองศาสตราจารย์วิโรจ อิมพิทักษ์)
นายกสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์